

УЧЕНИЙ, ПЕДАГОГ, КЕРІВНИК-ОРГАНІЗАТОР, ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ, ПОЕТ-ПІСНЯР

Усі ці слова називають, характеризують шановану, знану людину не лише в межах нашого навчального закладу чи в нашій області, а й у цілій Україні. Звісно ж, йдеться про доктора економічних наук, професора, проректора з науково-педагогічної роботи Хмельницького національного університету, Заслуженого діяча науки і техніки України, автора чудових поезій, чимало з яких стали піснями - Михайла Петровича Войнаренка. Він – унікальна людина: за широтою реалізації свого таланту, за невичерпністю життєвої енергії, за інтелектуальним і творчим потенціалом.

До славного 60-річного ювілею Михайла Петровича, на сторінках нашої газети, хотілося б згадати основні віхи його життя та досягнення. Про такий життєвий шлях, як приклад для наслідування, варто дізнатися, або й ще раз нагадати студентській молоді, яка любить і шанує Михайла Петровича. І серед колег він користується заслуженими повагою та авторитетом, його думка і слово завжди цінні.

Ніхто й не гадав на світанку життя Михайла Петровича Войнаренка, що саме так складеться його доля. Долаючи труднощі на своєму шляху, він завжди йшов до високої мети, чи то в навчанні, чи в науковому пізнанні світу, чи на керівних посадах чи, навіть, у творчості. Підсумовуючи пройдене, пережите, він каже: „Мабуть, що я досяг чогось помітного у своєму житті. Лише завдяки тому, що старався виконувати заповіт матері, який вона мені сказала, проводжаючи після закінчення школи у самостійне життя:

“Чим більше віддаш ти людям, тим більше залишається тобі.” Цю істину я проніс через усе життя.”

А народився Михайло Петрович Войнаренко 22 липня 1950 року в селі Струга Новоушицького району нашої області. Через усе своє життя він проніс любов до села, його працьовитих, ширих людей, до землі, краси рідної природи, які неодноразово надихали його на поетичні рядки. І досі Михайло Петрович любить господарювати, створювати бодай дрібниці, але своїми руками, знаходить час доглядати за квітами та садом на дачі, часто навідується у рідне село.

Після закінчення Струзької середньої школи, ще зовсім юним Михайло Войнаренко розпочав свій трудовий шлях, перший досвід роботи отримав на Кам'янець-Подільському цукровому заводі. Але вабила тоді хлопця наука, хотілося вчитись, пізнавати нове. Отож, у 1968 році він вступає у Кам'янець-Подільський індустріальний технікум. Після першого року навчання його забирають до лав радянської армії. Дворічну службу в Збройних Силах він проходить в Чернігівському вищому військовому авіаційному училищі льотчиків ім. Ленінського комсомолу. Щойно звільнившись з військової служби, хлопець вирішує продовжити навчання і вступає вже до Хмельницького технологічного інституту побутового обслуговування на спеціальність «Економіка і організація побутового обслуговування». Ще в студентські роки Михайло Войнаренко вирізнявся з кола своїх ровесників наполегливістю в навчанні, ініціативністю в науковій та громадській роботі. Він бере участь у найрізноманітніших конкурсах студентських науково-дослідних робіт, де неодноразово стає переможцем. На третьому курсі його обирають головою студентської ради гуртожитку, а через рік - секретарем комсомольської організації інженерно-економічного факультету. Михайло Войнаренко був і командиром студентських загонів на будівництві копусів рідного інституту, а також у Казахстані та Тюмені. Про його сумлінну працю у цей час свідчать кілька десятків почесних грамот, дипломів, різноманітних нагород. Стрімко біжить час, а ще швидше минають студентські роки. Особливі спогади про них назавжди зберегла світлина 1975 року біля Прапора Перемоги в Москві. Михайло Петрович пригадує, як за значні успіхи в навчанні, участь у науковій роботі та громадську активність, його, серед багатьох інших ровесників, обрали у складі відомих людей, учнівської та студентської молоді Хмельниччини представляти рідний край у Москві, де відбувалися урочистості з нагоди святкування 30-річчя Великої Перемоги. Тоді на згадку про непересічну подію та поїздку до Білокам'яної, Хмельницька делегація сфотографувалася біля Прапора Перемоги, а світлина назавжди закарбувала усміхнені обличчя, сповнених вражень, людей. Рік потому Михайло Войнаренко з відзнакою закінчує інститут, працює секретарем комітету комсомолу з правом району і одночасно асистентом на кафедрі економіки рідного вищого навчального закладу. Його здібності у науково-педагогічній роботі помітили старші колеги: тодішній ректор інституту, професор Р.І.Сілін та проректор з наукової роботи А.П.Головня, які й рекомендували його для вступу в аспірантуру. Керівники навчального закладу не помилилися, адже за 15 років Михайло Войнаренко як педагог пройшов шлях від асистента до професора. В інституті Михайло Петрович працював старшим викладачем, доцентом кафедри економіки і організації побутового обслуговування, заступником декана інженерно-економічного факультету. За цей час достроково підготував кандидатську дисертацію, яку захистив у 1983 році, а в 1984 році йому було присвоєно звання доцента.

Наприкінці 80-х років Михайла Петровича обирають завідувачем кафедри бухгалтерського обліку, статистики і фінансів Хмельницького технологічного інституту. У 1995 році, після чотирирічного успішного навчання у докторантурі, він захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня доктора економічних наук.

Мало хто знає, що під час навчання в докторантурі Михайло Петрович брав участь у підготовці двох законів України „Про підприємства в Україні” і „Про державну податкову адміністрацію в Україні”, які невдовзі були прийняті Верховною Радою. Отож, це яскравий приклад, можливо невеликого, але вагомого внеску у справу державного будівництва. Таких прикладів у багатовекторній діяльності Михайла Петровича є чимало, але він, як глибокопорядна, інтелігентна людина не любить це обговорювати, та справи його розповідають самі за себе.

Отож, у 1995 році після закінчення докторантури, Михайло Петрович знову повертається на посаду завідувача кафедри, тепер уже обліку та аудиту. Наступного року стає проректором з економічних питань, з 2001 року працює проректором з навчальної роботи Технологічного університету Поділля, а з 2004 – проректором з науково-педагогічної роботи тепер уже Хмельницького національного університету. Таким є його шлях сходження на вершину педагогічної, наукової діяльності.

Войнаренко Михайло Петрович створив у нашому університеті цілу наукову школу з проблем реформування економіки України; удосконалення систем управління господарськими об'єктами у промисловості та сфері послуг; розробки концепцій залучення інвестицій та впровадження інновацій в регіональну економіку; покращення фінансових показників діяльності підприємств та системи оподаткування; удосконалення систем оплати праці; трансформації національної системи обліку до міжнародних стандартів та ін.

Михайло Петрович має понад 350 опублікованих праць, у тому числі – 12 монографій, 7 підручників і навчальних посібників, 5 брошур, а 2 книги і 8 статей опубліковані за кордоном. За прикладом шанованого проректора торують шлях у науку молоді дослідники. Так під керівництвом Михайла Петровича підготовлені й захищені 2 докторських і 12 кандидатських дисертацій. І сьогодні він має двох докторантів і близько 20 аспірантів, десять здобувачів наукового ступеня кандидата наук.

Загалом, усіх регалій Войнаренка Михайла Петровича не перерахувати, поле його діяльності надзвичайно широке. Скажімо, він є головою спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій ХНУ, членом спецради із захисту докторських дисертацій Київського національного університету харчових технологій, членом Міжнародної асоціації українських економістів, віце-президентом Асоціації „Поділля-Перший”, головою Хмельницького обласного товариства „Знання” України. Також, Михайло Петрович є дійсним членом чотирьох галузевих академій.

Нагороджений почесними грамотами Міністерства освіти України, нагрудним знаком „Відмінник освіти України”, а в 2002 році йому присвоєно почесне звання „Заслужений діяч науки і техніки України”. Михайло Петрович удостоєний також і урядових нагород: Почесної грамоти Кабінету Міністрів України та Почесної грамоти Верховної Ради України.

І це ще не все. Окремою сторінкою біографії Михайла Войнаренка є участь у міжнародних освітянських проектах. Мабуть, ніхто на Хмельниччині, а можливо і в Україні не вигравав для рідного університету стільки грантів міжнародних організацій на реалізацію економічних та освітянських програм для розвитку регіону. Одним із таких проектів є програма НАТО «Партнерство заради миру» з перепідготовки та працевлаштування колишніх військовослужбовців, на яку університет щорічно отримує понад 2,5 млн. грн. безповоротної фінансової допомоги. Про реалізацію цієї та інших освітянських програм неодноразово йшлося і на сторінках нашого газети. Варто зазначити, що Михайло Петрович є ідейним нагхненником нашого видання, він є головним редактором газети „Університет”. Також, Михайло Петрович бере активну участь у виданні фахових журналів, таких як: „Економічні науки” Вісник ХНУ, „Економіст”, „Економічне відродження Росії” Хмельницького університету управління та права і мистецького журналу «Українець».

Пригадуючи свої студентські роки, Михайло Петрович усіляко сприяє розвитку студентського самоврядування у нашому університеті, опікується питаннями навчання і виховання студентської молоді. Він – мудрий наставник для студентів.

Ще однією, особливою сферою реалізації багатогранного таланту Михайла Войнаренка є поезія. Зворушливі рядки, що виходять з-під його пера спроможні торкнутися найтонших струн людської душі. Тематика його поезій найрізноманітніша, це і громадянська, філософська, пейзажна, інтимна лірика. Її високо оцінили відомі майстри пера нашого краю. У своєму творчому доробку Михайло Петрович має збірку віршів „Істина”, збірку пісенної лірики „Добра не буває багато”, а також численні публікації своїх віршів на сторінках різноманітних періодичних видань, альманахах, колективних збірниках. Понад два десятка його поезій стали піснями, які виконують відомі зірки української естради, скажімо, Анатолій Горчинський, Василь Зінкевич, Микола Свидюк, Алла Кудлай, Марія Ясіновська, Олег Слободенко та ще багато інших. Подільські композитори та виконавці теж охоче працюють із Михайлом Войнаренком. А для рідного університету разом із Олегом Слободенком Михайло Петрович написав чудовий гімн, який надихає уже не одне покоління студентської молоді.

Отож, шановний ювіляр, Михайло Петрович Войнаренко, який відзначатиме 22 липня 60-річний рубіж свого життя – це неординарна, багатогранна, цікава, творча особистість, це – відомий учений, мудрий педагог і наставник, талановитий керівник-організатор, що здійснив помітний внесок в історію і розвиток нашого вищого навчального закладу, долучився до справи створення його іміджу „європейського”, примножив його науковий, педагогічний і творчий потенціал. Як йому вдалося і вдається усе це робити? На це запитання Михайло Петрович відповідає просто: „Працювати, працювати та ще раз працювати і намагатися робити добрі справи. Бо якщо робити добре, то тобі буде допомагати багато добрих людей.”

Зі славним, світлим, змістовним Вас ювілеєм, шановний Михайле Петровичу! Нехай множаться Ваші сили і результати Ваших справ! Здоров'я, успіхів та радості у праці, миру, злагоди, наснаги! Нехай завжди з Вами буде Божья ласка!

Наталія Поліщук

